

בית
ההיכל וחתא סם לכותל וכותל התא חמם ותי
והכתב והזיבוע התחתונה חמם באלמה רחבה
ויס לומר דהכא מוירי בתא האמצעי דכתב והתיכונה סם באלמה רחבה כי
מדרשות נתן לבית סביב ופר' דה' דקרא מעובי הכותל ההיכל לא היה סוף
בכל מקו' שאם כן היו צריכי' לנקב החול'

לפומבי: משחיר מניה בדיו משחיר
 מעט המור' שהשחיר את הכות' טרקס'
 לסון פנים וחוז' הוא כך דליתי בתלמוד
 ירושלמי ודלית לרבר חסידים הראשונים
 היו מכניסין פירותיהן דרך טרקסון כ
 כדי לחבוץ במעט למדנו מהטריק לסון
 כניסת פנים הוא: רביר היא המחיצה
 לפני הרביר חלל בית קרפי הקדמ' שהוא
 לכניס מן המחיצה: הקפסב לרדייה
 למקום המחיצה לבר מן הסמים: כותל
 אולם כותל החיצון למטה רחב היסוד:
 והאסקופה ולמעלה מרובה כיפת הפתח
 עובי החומ' טעולה עד ק' אמה לבר רחב
 כיפת החלל שהוא יא אמה לבר רחב כ
 כיפת עובי החומה: והתא סביב
 סאחורי בית הכפרות: היכי קאמר קרא
 מי אמרינן הכי קאמר ורביר בתוך הבית
 מחיצה עפה שמפסקת בתוך הבית:
 מפנימה הכון ולפנים מאותה מחיצה
 הכין מקום חללה והזמינו לתת פס את
 הארון אלמא רביר גופיה לאו מקדושת
 פנים הוא: או רילמא הכי קאמר ורביר
 בתו הבית מפנימה ומקום הרביר גופיה
 משל פנים הוא ואותו הכין לתת פס ב
 באותה כניסה את הארון ואין להן הכרע
 לדעת היכן הן גופיה: מאת

לזה רובד לפי שהמגרעת כעין סדרה בולטות כעין מסכה במסכת תמיד בפרק קמא בית גדול היה מוקף רובדים והקמר בבמרא רובדים מאי ניהו גורתא דאיטוטותא רסקי בהו לאבטוטותא מהיו פוסקי כעין איטוטותא סטיו לפניו מסטיו מעלות סל אבנים סקורין דגודי ולסח רובד הוא סורה עוד כד' דנראה לו כחול היכול סם והתא סם רלמטה לגמריקא חסוב ואף על גב דכתב במסכה דמלכים חמס באמה רחבה סל מס' מרות רבית סיני והיו חלוקין מפל סלמה כמו סהיו חלוקין ממסכא דיוחזקאל דלעתיד דכתב ביוחזקאל בתר דפרים היכל וכו' קרם הקדשים כתב ורחב הצלע ד' אמות וצלע היינו תא כדלמר פ' האומר הבית וכתב נמי התם והצלעות צלע אל צלע סלסים וסלס פעמים אלמא דלא הוו ב' היכל לא לנ' תאים ובמסכת מר' תנן לנ' תאים היו סם טובצפח וטו בדירוס וסמנה במערב וס' יצחק בר מרדכי פ' דלא בהיכל היו המגרעות אלס בתא היו והא דתנן רובד סם היינו סורות אבנים עליונה סל כותל היניע התחתונה סעלויה מונחים ראפי הקורות וכסהיתה אותה סורה רחבה סם נמצאת סהיתה בולטת אמה סעובי כותל התא לא היה אלא ה' אמות ולכך בולטת אמה מבחוץ לפי סהיו צריכין לבטס אמה הנחת הקורות לבטלי אחת בקירות הבית וכמבא דעכסין נמי כסהיו כונסין אמה היתה החומה מכל מקום עריץ סעובי ה' אמות לפי סבמקום אחת הכניסה כנוספה אמה מבחוץ ולא נהירא לר' דלמה היו מונסין אל' אי מחמת חוק החומה כד' סתהא בכל מקום לכל הפחות ה' אררבת אותה תוספת הוא גרען סהיה בכין העליון בולט אמה חוץ לתחתון ומכבד עליו ועוד קסה התיינח רובד סם אבל רובד טבע למת וכסהיה רובד סלמעה ו' כמבא סהיה בולט חוץ לחומה סתי אמות סעובי החומה חמס ומה היו צריכין לבליטת סתי אמות והלא לא היו כונסין ביניע הפליסית לא אמה סהיה סכע אמות רחבה אמה אחת ויותר מן התיכונה ועוד לפי דבריו' היו כוקבין כותל ההיכל ויותר היה ככז לנקוב כותלי התא ועוד דליסנא דקרא כי מגרעת נתן לבית ממסע היכל ולא תאים דלא אחקרו בית מניה הא לא קסיד דמצבו לממור מגרעות נתן לרבר סהיה לבית סביב דהיינו לכותלי התאים ואני סמעתי בסם רבינו יצחק הבבאי סל היה בכותל ההיכל לא מגרעות ולא כניסה ולא בליטה וראפי הקורות מונחין מכותל תא לכותל תא טכגורו ובמק' הנחת הקורות היה כניס' בכותל התא חבי אמה מזה וחבי אמה מזה וכל התאים היו סוף ממזרח למערב סם אמות בין התחתונה והתיכונה בין הפליסית וכותל התאים חמס אבל מצפח לדרום התחתונה ה' והתירונה סם והפליסית טבעה והסתא כיחא כותל ההיכל ו' והתא סם וכותל התא טס רבין התחתונה בין התיכונה בין הפליסית היו סם ממזרח למערב וכותל ההיכל סם וכותל התא חמס בין למטה בין למעלה: מאת

משוקדים מחר ארור וקם תימ' הוא ללא כקטניהו כסדר
סהן כתובים בתורה והכי הנה ליה למחר שאת ארור
מחר משוקדים וקם ואם תאמר אמאי לא דרשיניהו להו לפנייה ולאחריה כמו
בנסך ובמרבית דרשינן ליה בפרק איהו נסך לפניו ולאחריו וכמו ורחץ

דרשינן ליה בפרק אמר להם הממונה
אופטם ואולבם ים לול' גבי שאת אי קאי
אחם תטיב אז הוא לסוף סליחה ואי קאי
אואם לא תטיב אז הוא לסוף נשיאות עון
וכן ארור אי קאי אסור אז קאי אפסם סהי
כנסן דבת' ארור כנסן ואי קאי אפסם אז
קילל אפסם וכן מחר אי קאי אמלח' ואכני
כבב על דאם הגבשה היום להתפלל קודם
המלחמה כדכתב היערך שופר' ולא בבר
או קאי אכני כבב מחר להתפלל וכן וקם
ולפי שאין פיר' סוה על כן איך להם הכרע
אבל המשוקדים קטנה וים לול' מס' דאיכא
אתנחתא כגביעים ובמנורה ארבעה ג'
גביעים ומשמע משוקדים כפתוריה ופ'
ופרחיה וקרא אחריו מוכחא דמשוקדים
לא קאי אלא אגביעים דכת' סלם גביעים
משוקדים ולהכי איך לו הכרע והא דפליגי
תאמי בזבחי בפרק פני גבי ולקח הכהן
מרים הקטנות באכבעו ונתן דאלי' דמוקי
באכבעו אלקיחה ואיכא דמוקי אכתינה
ואיכא דמוקי אתרווייהו ים לפרם טעמא
דמאן דמוקי ליה אתרווייהו מאוס דפסיט
דקרא אלקיחה דלפניו קאי ומוקמינן ליה
כמי אכתינה כדאסכחן במלואים דכתב
ולקחת מרים הפד ונתת על קרנ' המזבח
באכבעך והתם על כרחך קאי אכתינה
כדאסכחן במילואים ומאן דלא מוקי ליה
אלא אלקיחה כמשמעותיה ומאן דמוקי
ליה אכתינה וילך ממילואי דהתם לא קאי
אלא אכתינה דלפניו ולא אלקיחה דלפני
פניו : הוא' יוסף הבבלי כו'
הוא דאמר ליה רב איסי ל' סילא בל' בנו'
כותים אלא הוא איסי בן יהוד' דהוא איסי
בן גור אריה דהוא איסי בן גמלא דהוא
איסי בן מהללאל אסייתא דכחשא דלא' ס'
פליט ביה דוקא בל' ולא קאמר כמי דהוא
יוסף הבבלי דהוא יוסף איס הובל סהרי
כל הסמות הללו היה לו כדמשמע הכא ים
לומר דלא קא חסיב התם אלא סמות ד'
דאיסי דדמי לסמו של רב אסי :

וצא
ובא לו דרך כיסיתו אף על
גב דביאה דרך אחוריו לא
סמיה ביאה כדאמר פירק פני דסבועות
הנכנס בבית המנוגע אפילו כנס כולו
חוץ מחוטמו טבור מדיאטוריק והבא
אל הבית דרך ביאה אסרה תורה וביאה
דרך אחוריו סמיה וביאה כדאמר הכא
דאף על גב דכתב ויבא אל המזבח ויבא
דרך אחוריו כתלמיד הכפטר מרבב :

פלא

שאת משוקדים מחר ארור וקם והתניא הוא
יוסף איש הוצל הוא יוסף הבבלי הוא איסי בן
יהודה הוא איסי בן גור ארי' הוא איסי בן גמלי'
הוא איסי בן מהללאל ומה שמו איסי בן עקיב'
שמו בדאורית' ליב' בדנביאי איכא ובדאוריתא
ליכא והא איכא דבעי רב חסדא וישלח את ג'
נערי בני ישראל ויעלו עולו' בבשי ויזבחו זבחים
שלמים פרים או דילמא אידי ואידי פרים לרב
חסדא מספקא לית לאיסי בן יהודה פשיטא
ליה : מתני' החיצוני' הית' פרופה
מן הדרום והפנימית מן הצפון מהלך ביניהן
עד שמגיע לצפון הגיע לצפון פניו לדרו'
מהלך לשמאלו עם הפרוכת עד שהגיע מגיע
לארון הגיע לארון נותן את המחתה בין שני
הבדים צבר את הקטורת על גבי גחלי' ונתמל'
כל הבית כולו עשן יצא וכא' לו בדרך בית ג'
בניסתו ומתפלל תפילה קצרה בבית החצון
ולא היה מאריך בתפילתו שלא להבעית ארץ
ישראל : גם' במאי עסיק אלימא
במקדש ראשון מי הו' פרוכת אלא במקדש
שני מי הו' ארון והתניא משגנו ארון נגזות
עמו צנצנת המן וצלוחית שמן המשח ומקלו
של אהרן ושקדיה ופרחיה וארגו ששגרו פ'
פלשתים דורון לאלהי ישראל שנא' וכלי הזהב
אשר השיבותם לו אשם תשימו בארגו מצדו
ושלחת' אותו והלך ומי גנוז יאשיהו גנוז מרת'
ראה שגנוז ראה שכת' יולך ה' אותך ואת טלכ'
אשר תקים עליך עמד וגנוז ש' ויאמר ללויים
המבינים לכל ישראל הקדושים לה' תנו ארץ
ארון הקדש בבית אשר בנה שלמה בן מלך
ישראל כי אין לכם משא בכתב ועתה עבדו
את ה' ואת עמו ישראל ואמר רבי אלעזר אתיא
שמה שמה ואתיא דורות דורו' ואתיא משמל'
משמל' לעולם במקדש שני ומאי הגיע לארון
מקום ארון והא קתני נתן את המחתה לבין
שני הבדים אימ' כבין שני הבדים :

צבר את הקטורת על גבי גחלים :

נתן כמאן דאמ' צוברה תני חרא צובר' פנימה
שהוא חוצה לו ותניא אידך צוברה חוצה
אבי' מסתברא כמאן דאמר פנימה שהיא חוצה לו דתנן מלמדך אותו הזהר שלא

שאת הלא אם תטיב שאת ולסוף סליחה הוא או שאת אם לא תטיב ולסוף כ'
כשיאות עון הוא : משוקדים ארבעה גביעי' משוקדים או משוקדי' כפתוריה
ופרחיה : מחר וכא' הלחם בעמלק מחר או כא' ולחם בעמלק מיד מחר אכני
כבב והיום אי אתה צריך לתפילתי : ארור וברכוס עקרו סוד ארור סורסל
פסם שהוא מארור כנסן או ארור אפסם כי

עז : וקם הני' סוכב עס אבותיך וקם
וכאן רמז לו תחיית המתים או וקם העס
הזה וזה : ויעלו עולות כבשים ופקח
מיכה לפסוק כאן את הטעם באתנחתא
או דילמא אידי ואידי פרים ואין אתנחתא
בטעם עולות אלא טעם גרם ויעלו עולות
כדי שיסתבר לס' אחריו : מתני'

החיובנה פרופה מן הדרום לרבן קאמרי
לה : פרופה ראשה כפולה לכד החוץ
והאחת בקרם סל זהב להיות פתוחה ו
עומדת : מהלך ביניהם נכנס בפרופת
הדרום ומהלך ביניהם ער סמגי' לפרופ'
הצפון : הגיע לצפון ומסכנס לתו' החלל
הפך פניו לדרום לילך ער בין הבריס' ים
סהם באתנפת החלל כדאמר מר ארון : ס'
סכסמה משה היה לו חור פסל' אמו' בבית
קדשי הקדשים לכל דוח ודוח : מהלך
לשמאל עם הפרוכת סמהלך מצפון לדרום
סמאלו למזרח והפרוכת היתה לו למזרח
החלל לבין פני הדרו' והבדים היו ארוכים
ער הפרוכת ראשון אחר למערב והסיני
למזרח אחר בראש הארון לצפון ואחר
בראשו לדרום ואורך אמת' וחסי' סל ארון
ביניהם : דרך כניסתו כסם סכנס
כשהילך לדרום ער סהגי' לארון פניו ו
כלפי דרום כך כפיא לא יוסב את פניו
לצאת אלא יוכא דרך אחוריו ופניו לארון
בבית החיצון בהיכל : גמ'

מי הו' פרוכת אמה טרקסן הוא : תסימו
בארגו מצדיו אלא גבי ארון הוא קאי
וממילא סמגינן דעמו כנס' יולך ה' אותך
ורא' שמה יגלה לבבל : תכו את אל' הני'

בבית והא התם קאי אלא גביה הוא :
אתיא שמה שמה וכו' כתב בארון אשר
איועד לך שמה וכתב בזככת המן ותן
סמה מלא העומר ואתיא בלוחית מצנצנת
המן : דורות דורות כתב בזככת
למשמרת לדרותם וכתב בצלוחית סמן
משמרת קדם יהיה זה גומר ואתיא מקל'
סל אהרן מצנצל במשמרת משמרת דכת'
ביה למשמרת לאות לבני מרי' כבין פני
הבדים כאילו היו סם ונותנו ביניהם :

תנן מתניתין כמאן דאמר בבירית' דלעו'
צוברה כרי סהא עסנה סהא לבא :

תני חרא צוברה פנימה סהא חוצה לו
מתחיל לצוברה בראש המחתה סל כד
פנים סאותו ראש המחתה' איכו לכד דיו
והולך ומוסך דיו לו וצובר תמיד במסוכה
ער ראש המחת' הסיני אשר אלל' בית ירה
ו : ותני' אידך מתחיל לצוברה בראש
הפונה חוצה לכד ההיכל סהא פנימה לו
בכד גופו והולך וצובר תמיד הלאה ער
ראש המחתה הסיני : פלא